

به نام خدا

مراکز درمان دولتی و مجاز

نگهداری، درمان و کاهش آسیب معتادان

موضوع ماده ۱۶ اصلاحیه قانون اصلاح قانون مبارزه با موادمخدّر مصوب ۱۳۷۶ (مصبوب ۹/۵/۸۹) مجمع تشخیص مصلحت نظام

دستور العمل تأسیس، مدیریت و نظارت بر
مرکز اقامتی "درمان اجباری"

دبیرخانه ستاد مبارزه با موادمخدّر
اداره کل درمان و حمایت های اجتماعی
آسفند ۸۹

فهرست:

صفحه

۳ شناسنامه
۴ مقدمه
۶ ماده ۱ - تعاریف الف - مشمولین قانونی این دستورالعمل ب - معناد نزیریقی ج - معناد بی خانمان د - درمان اجباری ذ - پرونکل ابلاغی ر - غربالگری ز - واحد غربالگری ه - مرکز اقامتی درمان اجباری س - واحد بهداشتی درمانی مرکز درمان اجباری ش - اقامتگاه مرکز درمان اجباری ص - دستورالعمل / آئین نامه تکالیف بعد از خروج موضوع نصربه يك ماده ۱۶ ض: کمیته هماهنگی مرکز درمان اجباری
۸ ماده ۲ - مشخصات فضای فیزیکی و تجهیزات الف - واحد غربالگری ب - مرکز درمان اجباری ا - واحد بهداشتی - درمانی : حدائق داروهای مورد نیاز نگهداری در مرکز ۲ - اقامتگاه درمان اجباری
۱۱ ماده ۳ - مشخصات و شرح وظایف کارکنان الف - واحد غربالگری ب - واحد بهداشتی درمانی ج - اقامتگاه
۱۴ ماده ۴ - فرآیند اجرایی الف - جمع آوری ب - غربالگری ج - اداره مرکز د - وظایف مدیر مرکز ه - فرآیند درمان بیماران و - ارزیابی درمان و ترجیح
۱۹ ماده ۵ - تکالیف بعد از خروج
۱۹ ماده ۶ - نظارت و رسیدگی به تخلفات وظایف کمیته هماهنگی :
۲۰ ماده ۷ - پایش و ارزشیابی

شناختن:

این دستورالعمل برای فراهم آوردن چارچوبی برای ارائه مراقبت های درمانی سوءصرف مواد در جایگاه های اقامتی و بصورت اجباری تدوین گردیده است.

تدوین گندگان:

۱ - دکتر محمد باقر صابری زفرقدی - عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی تهران و مدیر کل درمان و حمایت های اجتماعی ستاد

۲ - دکتر مجید وندرجب پور - کارشناس اعتماد، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۳ - خانم دکتر مهسا گیلانی پور - روانپزشک، کارشناس اعتماد وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

۴ - دکتر علیرضا نوروزی - روانپزشک دانشجوی PHD اعتماد ، دانشگاه علوم پزشکی تهران

و با همکاری و مشارکت کارشناسی

۱ - دکتر محمد امیرخانی - معاونت پیشگیری سازمان بهزیستی

۲ - دکتر فیروزه جعفری - روانپزشک، رئیس مرکز تحقیقات اعتماد دانشگاه علوم بهزیستی

۳ - دکتر محمد حسین عابدی ، بسیج جامعه پزشکی

۴ - دکتر محسن روشن پژوه - روانپزشک ، کارشناس اعتماد سازمان بهزیستی

و با تشکر از همکاران محترم

۱ - مریم کبودی گودرزی - کارشناس اداره کل درمان و حمایت های اجتماعی ستاد

۲ - دکتر سیدعلی شفیعی - دانشجوی PHD اعتماد - دانشگاه علوم پزشکی تهران

۳ - حمید جمعه پور - کارشناس اداره کل درمان و حمایت های اجتماعی ستاد

۴ - دکتر فریبرز احمدی - کارشناس اداره درمان و حمایت های اجتماعی ستاد

و با سپاس از نظرات و راهنمایی های ارزشمند

- دفتر حقوقی و امور مجلس ستاد

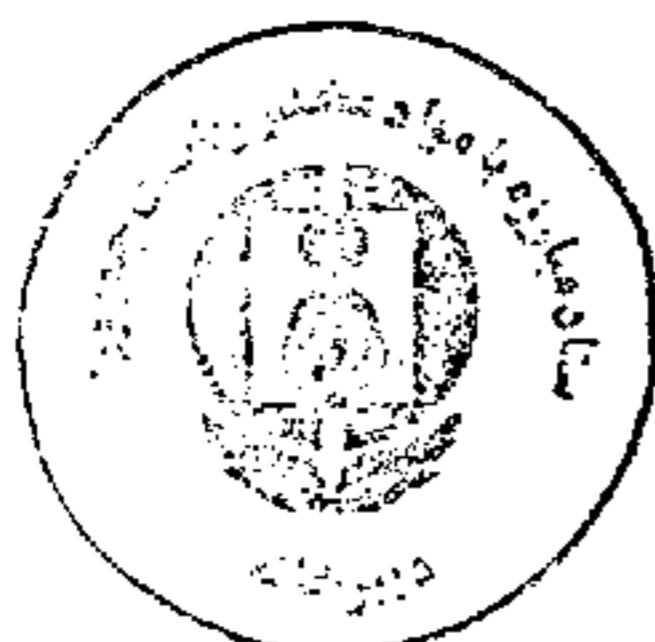
- اداره کل مقابله با عرضه ستاد

- معاونت پیشگیری سازمان بهزیستی کشور

- دفتر سلامت روان اجتماعی و اعتماد وزارت بهداشت

- بسیج جامعه پزشکی کشور

و تقدیر از دکتر علی کمیلی مشاور محترم دبیر کل در امور درمان

مقدمه:

سوء‌صرف مواد و وابستگی (اعتیاد) به آن یک بیماری مزمن، پیشرونده و عود کننده است، در صد قابل توجهی از معتادین علیرغم دریافت انواع درمانها، مجدداً به سوء‌صرف مواد باز می‌گردد. بررسی اقدامات سایر کشورها و تجربه چند دهه گذشته کشورمان، اتخاذ راه کارهای جدید و مبتنی بر شواهد را برای مقابله با معضل اعتیاد اجتناب ناپذیر می‌نماید. در اولویت بندی برنامه ریزی بررسی کنترل سوء‌صرف مواد، معتادان دارای رفتارهای پرخطر مثل معتادان تزریقی و معتادین بی خانمان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند.

بررسی‌ها نشان داده است که منشاء اصلی عفونت‌های پرخطر و پرهزینه‌ای مثل HIV/AIDS در ایران مثل برخی از کشورهای مشابه، معتادان تزریقی بوده است. در سالهای گذشته مستند به قانون اصلاح قانون مبارزه با موادمخدوشالاق و الحاق موادی به آن مصوب ۷۶/۸/۱۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام که مقرر نموده است: «اعتیاد جرم است. ولی به کلیه معتادان اجازه داده می‌شود، به مراکز مجازی که از طرف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مشخص می‌گردد مراجعه و نسبت به درمان و بازپروری خود اقدام نمایند. تبصره ۱: معتادان مذکور در طول مدت درمان و بازپروری از تعقیب کیفری جرم اعتیاد معاف هستند. تبصره ۲: هزینه‌های تشخیص، درمان، دارو و بازپروری توسط شخص معتاد براساس تعریفهای مصوب به واحدهای ذیربیط پرداخت می‌شود و هزینه‌های مربوط به معتادان بی‌بضاعت هر ساله توسط دولت تامین خواهد شد. تبصره ۳: دولت مکلف است برای احیاء و ایجاد اردوگاههای بازپروری معتادین به مواد مخدوشالاق لازم را به عمل آورد» اقداماتی در کشور صورت گرفته است. با اصلاح قانون مذکور در مورخ ۸۹/۵/۹ و به استناد ماده ۱۶ و تبصره‌های ذیل آن به شرح ذیل معتادان مکلف به مراجعه برای درمان به مراکز مجاز گردیده‌اند:

«**ماده ۱۶** - معتادان به موادمخدوشالاق گردن مذکور در دو ماده (۴) و (۸) فاقد گواهی موضوع ماده (۱۵) و متجاهر به اعتیاد، با دستور مقام قضایی برای مدت یک تا سه ماه در مراکز دولتی و مجاز درمان و کاهش آسیب نگهداری می‌شوند. تمدید مهلت برای یک دوره سه ماهه دیگر با درخواست مراکز مذکور بلامانع است. با گزارش مراکز مذکور و بنابر نظر مقام قضایی، چنانچه معتاد آماده تداوم درمان طبق ماده (۱۵) این قانون باشد، تداوم درمان وفق ماده مذبور بلامانع می‌باشد.

تبصره ۱ : با درخواست مراکز مذکور و طبق دستور مقام قضایی، معتقدان موضوع این ماده مکلف به اجرای تکالیف مراقبت بعد از خروج می باشند که بنابر پیشنهاد دیرخانه ستاد با همکاری دستگاه های ذیربیط تهیه و به تصویب رئیس قوه قضاییه می رسد.

تبصره ۲ : مقام قضایی می تواند برای یک بار با اخذ تأمین مناسب و تعهد به ارائه گواهی موضوع ماده (۱۵) این قانون، نسبت به تعليق تعقیب به مدت شش ماه اقدام و معتقد را به یکی از مراکز موضوع ماده مذیبور معرفی نماید. مراکز مذکور موظفند ماهیانه گزارش روند درمان معتقد را به مقام قضایی یا نماینده وی ارائه نمایند.

در صورت تأیید درمان و ترک اعتیاد با صدور قرار موقوفی تعقیب توسط دادستان، پرونده بایگانی و در غیراین صورت طبق مفاد این ماده اقدام می شود. تمدید مهلت موضوع این تبصره با درخواست مراکز ذیربیط برای یک دوره سه ماهه دیگر بلا مانع است.»

لذا و بمنظور اجرای ماده فوق الذکر این دستورالعمل در اداره کل درمان و حمایتهای اجتماعی ستاد با همکاری کارشناسان حوزه اعتیاد و نمایندگان وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، سازمان بهزیستی کشور (به نمایندگی از طرف وزارت رفاه و تأمین اجتماعی او بسیج جامعه پزشکی تهیه و تدوین گردیده است.

ماده ۱ – تعاریف:

- الف – مسؤولین قانونی این دستورالعمل: معتادین بزرگسال (۱۷ تا ۶۵ ساله) که معتاد تزریقی و بی خانمان بوده و فاقد اختلالات جسمی و روانی شدید باشند مشمول این دستورالعمل خواهند بود. در این برنامه منظور از اعتیاد معادل اختلال وابستگی به ترکیبات افیونی بر اساس چهارمین ویرایش کتابچه آماری و تشخیص اختلالات روانپزشکی انجمن روانپزشکان آمریکا است.
- ب – معتاد تزریقی: فرد وابسته به مصرف مواد را گویند که برای استعمال از روش تزریق زیر پوست یا عضله یا وریدی بهره می‌جوید.
- ج – معتاد بی خانمان: به معتادی گفته می‌شود که شخصاً شغل خاصی ندارد و فاقد مسکن و سرپناه می‌باشد و اقدام به درمان ننموده است و خانواده و ولی قانونی او قادر و یا مایل به نگهداری و درمان او نیستند.
- د – درمان اجباری: به مجموعه مداخلات درمانی گفته می‌شود که با استفاده از فشار قانونی در چارچوب قوانین اعمال می‌گردد تا منجر به تغییر رفتار اعتیاد در فرد شود.
- ذ – پروتکل ابلاغی: منظور دستورالعمل و راهنمای درمانی است که توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی با همکاری اداره کل درمان ستاد تهیه و توسط دبیر کل ستاد ابلاغ می‌شود.
- ر – غربالگری: به فرایند ارزیابی سریع مسؤولین قانونی این دستورالعمل بر اساس معیارهای ورود به مرکز اقامتی درمان اجباری اطلاق می‌شود که براساس پروتکل ابلاغی، صورت می‌پذیرد.
- ز – واحد غربالگری: محلی است با یک فضای فیزیکی معین که ارزیابی سریع مسؤولین قانونی این دستورالعمل را به منظور ارجاع به «مرکز اقامتی درمان اجباری» انجام می‌دهد.
- ه – مرکز اقامتی درمان اجباری: مرکز اقامتی درمان اجباری که در این آیین نامه به اختصار "مرکز درمان اجباری" نامیده می‌شود: مرکزی تادیبی است که در آن خدمات بهداشتی، درمانی مورد نیاز افراد مقیم طبق «پروتکل ابلاغی» تأمین می‌گردد. این مرکز با هدف نگهداری، پنهانی و

ارزیابی پزشکی، ارایه خدمات درمان سوءصرف مواد، مراقبت های بهداشتی اولیه (درمان شیش، گال، سل و سایر عفونت های پوستی، مشکلات دهان و دندان و...)، انجام مراقبت های بهداشتی فردی (حمام، اصلاح، تعویض لباس و ...)، غربالگری بیماریهای عفونی (هپاتیت، اج آی وی و سل) و انجام فعالیت های مددکاری و نظارت بر تکالیف پس از خروج بر اساس آئین نامه / دستورالعمل تکالیف مراقبت بعد از خروج، ایجاد می گردد.

س - واحد بهداشتی مرکز درمان اجباری: محلی است که در آن خدمات بهداشتی، درمانی مورد نیاز افراد مقیم مرکز بر اساس «پروتکل ابلاغی» به صورت شبانه روزی ارائه می گردد.

ش - اقامتگاه مرکز درمان اجباری: بخشی از مرکز را گویند که مشتمل بر آسایشگاه برای خواب و استراحت افراد مقیم ، امکانات بهداشت فردی همچون حمام و دستشویی و امکان تغذیه می باشد.

ص - دستورالعمل / آئین نامه تکالیف بعد از خروج موضوع تبصره یک ماده ۱۶ : دستورالعمل / آئین نامه ای است که توسط دفتر حقوقی و امور مجلس ستاد مبارزه با مواد مخرب با همکاری ادارات کل و دستگاه های تخصصی عضو ستاد تهیه و پس از تصویب رئیس قوه قضائیه ابلاغ خواهد شد.

ض: کمیته هماهنگی مرکز درمان اجباری: کمیته ای است متشكل از نمایندگان ثابت و تمام الاختیار وزارت بهداشت/دانشگاه علوم پزشکی (به عنوان رئیس کمیته) دبیرخانه ستاد مبارزه با مواد مخدر / شورای هماهنگی استان (دبیر کمیته) فرماندهی نیروی انتظامی استان، وزارت رفاه و تأمین اجتماعی (سازمان بهزیستی) و نماینده قوه قضائیه / دادستان استان

تبصره: صدور مجوز راه اندازی مرکز از طریق دبیرخانه ستاد مبارزه با مواد مخدر خواهد بود. مجوز بهره برداری منوط به تأیید کمیته هماهنگی مرکز و صدور مجوز بهره برداری به امضاء مشترک اداره کل مقابله با عرضه و درمان و حمایتها ای اجتماعی خواهد بود.

ماده ۲ - مشخصات فضای فیزیکی و تجهیزات :

الف- واحد غربالگری

حدائق فضای فیزیکی برای واحد غربالگری به منظور پذیرش روزانه حداقل ۱۰۰ نفر

عبارت است از:

۱ - سالن سرپوشیده برای انتظار با ظرفیت حدائق ۱۵ نفر

۲ - حدائق دو توالت و دستشویی بهداشتی

۳ - امکان دسترسی به آب شرب بهداشتی

۴ - فضای مناسب برای استقرار پزشک

۵ - امکان استقرار نگهدارنده حدائق دو نفر

ب- مرکز درمان اجباری

مرکز دارای واحد بهداشتی درمانی و اقامتگاه می باشد.

۱ - واحد بهداشتی - درمانی : سطح زیر بنای مرکز بهداشتی درمانی باید متناسب با ظرفیت «مرکز

درمان اجباری» باشد و در آن فضای کافی برای ویزیت پزشک، خدمات روانشناختی فردی و

گروهی، مددکاری، ترجیحی، واحد پذیرش و آمار، اتاق تحت نظر، اتاق CPR، ایستگاه پرستاری،

اتاق تحويل داروی آگونیست، قفسه دارویی، محل نمونه گیری برای آزمایش، و محل استراحت

کارکنان به شرح ذیل پیش بینی شده باشد.

۱-۱- اتاق پزشک برای معاينه افراد با حدائق یک تخت معاينه و سمت معاينه.

۱-۲- اتاق پانسمان، تزریقات و احیاء با حدائق یک تخت، پاراوان، سمت پانسمان و تزریقات و

سمت CPR و نمونه گیری، برانکارد، ویلچیر

۱-۳ - به منظور قرنطینه بیماران حامل بیماری های مسری، انجام مراقبتهای بهداشتی اولیه و

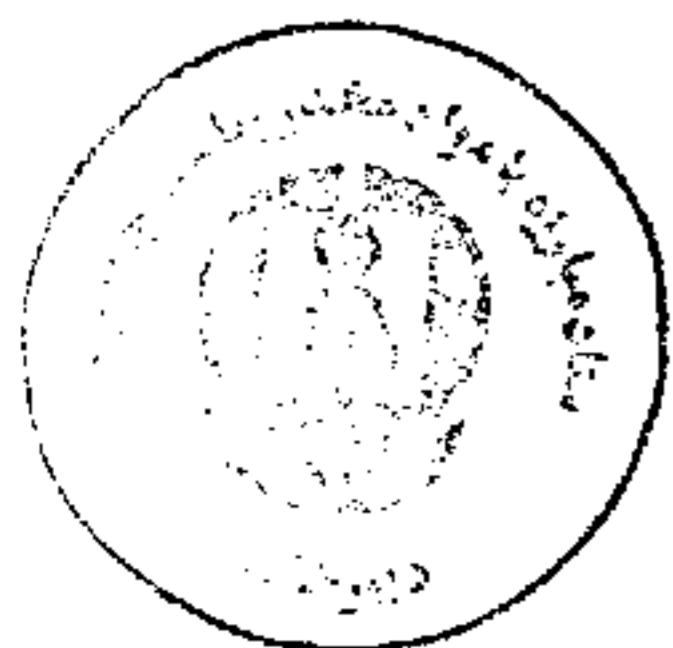
- ۱-۴- محل مناسب برای استقرار پرسنل در شبانه روز
- ۱-۵- محل مناسب با وسایل لازم برای جلسات درمانی گروهی
- ۱-۶- محل و تجهیزات امور اداری مشتمل بر رایانه به منظور ثبت اطلاعات و آمار افراد بر اساس فرمهای ابلاغی
- ۱-۷- قفسه مناسب برای نگهداری دارو، تجهیزات و لوازم پزشکی حداقل داروهای مورد نیاز نگهداری در مرکز:
- ۱- آنتی بیوتیک (آمپی سیلین، آموکسی سیلین)
 - ۲- مسکن (استامینوفن، بروفن، مفnamیک اسید)
 - ۳- داروهای روانپزشکی (آمپول بی پریدین و هالوپریدول - بی پریدین - قرص هالوپریدول و قرص آرتان - کاربامازین - آمی تریپتیلین - قرص کلربرومازین ۱۰۰ - کلونیدین - متادون - اپیوم تینکچر) مواد ضد عفونی کننده محیطی
- بصরه - سایر داروهای مورد نیاز بیماران باید به صورت موردي فراهم گردد.

۲ - اقامتگاه

- ۱ - مساحت مورد نیاز به ازای هر تخت ۵ متر مربع می باشد.
- ۲ - اقامتگاه باید از رنگ آمیزی مناسب و قابل شست و شو برخوردار باشد.
- ۳ - کف آسایشگاه باید موزاییک یا سنگ کاری و قابل شست و شو باشد.
- ۴ - تمامی پنجره ها و دربهای ورودی به ساختمان باید دارای توری باشند.
- ۵ - تمامی بیماران باید دارای تخت، تشك، بالش، پتو و ملحفه باشند.
- ۶ - تختها باید سالم، رنگ آمیزی شده و فاقد زنگ زدگی یا پوسیدگی باشند.
- ۷ - تختها حداقل دو طبقه و دارای حفاظ لازم برای پیشگیری از سقوط افراد باشند.

- ۸- تشك ، بالش، پتو و ملحفه ها باید بهداشتی، تمیز و مرتب شست و شو شوند و در صورت لزوم ضد عفونی گرددند.
- ۹- میزان نور طبیعی یا مصنوعی و تهویه باید مناسب باشد.
- ۱۰- وسایل سرماشی و گرمایشی مناسب و ایمن در آسایشگاه و فضاهای درمانی فراهم باشد.
- ۱۱- وسایل اطفاء حریق در دسترس باشد و کارکنان برای استفاده از آن آموزش لازم را دریافت کنند.
- ۱۲- سطل زباله دردار به تعداد کافی در دسترس باشد.
- ۱۳- حتی الامکان وسایل ورزشی و تفریحی (مانند تلویزیون) برای بیماران فراهم گردد.
- ۱۴- نظافت کلیه اماكن با شوینده مناسب به طور مرتب انجام شود.
- ۱۵- اقدامات لازم برای دستورالعملهای مربوطه برای مبارزه با حشرات و جوندگان در مرکز به عمل آید.
- ۱۶- باید سالن غذاخوری متناسب با تعداد بیماران وجود داشته باشد.
- ۱۷- وضعیت بهداشتی اماكن مرتبط با مواد غذایی مانند آشپزخانه، انبار مواد غذایی، سردخانه و سالن غذاخوری برابر ضوابط وزارت بهداشت
- ۱۸- تعداد توالت لازم به ازای هر ۳۰ نفر حداقل یک چشمه و تعداد دوش حمام لازم به ازای هر ۴۰ نفر یک دوش با آب گرم مناسب طبق ضوابط وزارت بهداشت
- ۱۹- آب شرب بهداشتی طبق ضوابط وزارت بهداشت
- ۲۰- دفع بهداشتی زباله و فاضلاب مطابق ضوابط وزارت بهداشت
- ۲۱- نظافت فردی، البسه و وضعیت ظاهری بیماران باید به طور منظم کنترل شود.
- ۲۲- محل و وسایل مناسب برای اصلاح موی بیماران براساس ضوابط وزارت بهداشت

ماده ۳ - مشخصات و شرح وظایف کارکنان:

الف - واحد غربالگری:

- ۱- یک نفر پزشک عمومی با سابقه فعالیت در حوزه درمان اعتیاد
 - ۲- دو نفر نگهبان به منظور حفاظت فیزیکی واحد
- تصره: نگهبان مرکز غربالگری تحت ضوابط و توسط نیروی انتظامی تأمین خواهد شد.

ب - واحد بهداشتی درمانی:

الف: پزشک، در نوبت کاری صبح به ازای هر ۱۰۰ نفر یک پزشک آموزش دیده و حتی الامکان با سابقه کار در حوزه درمان اعتیاد که واحد مدرک معتبر دوره دو هفته‌ای آموزش درمان با داروهای آگونیست باشد. به منظور:

- ۱- معاینه اولیه و درمان
- ۲- ارجاع برای مراقبت‌های اولیه بهداشتی
- ۳- ارجاع برای نمونه گیری
- ۴- درصورت نیاز ارجاع به خدمات تخصصی خارج از مرکز
- ۵- تدوین برنامه درمانی سوء مصرف مواد برای هر بیمار
- ۶- ویزیت روزانه و حسب مورد افراد
- ۷- تجویز و دستور دارویی

تصره: برای شیفت‌های عصر و شب تعیین پزشک بصورت انکال ضروری است و پزشک شیفت صبح و پزشکان انکال به عنوان پزشک مسئول فنی مرکز در شیفت خود محسوب می‌شوند.

ب: پرستار یا بهیار ترجیحاً با سابقه کار در حوزه درمان اعتیاد به ازای هر ۱۰۰ نفر در کاری صبح و یک پرستار یا بهیار به ازای هر ۲۰۰ نفر در سایر شیفت‌ها برای:

۱- انجام پانسمان

۲- انجام مراقبت های بهداشتی اولیه

۳- انجام تزریقات به دستور پزشک

۴- کنترل و نظارت بر مصرف داروها خصوصاً متادون و ...

۵- کنترل علائم حیاتی

۶- کمک به احیاء در صورت لزوم

۷- تکمیل پرونده بالینی و ثبت گزارش پرستاری

۸- اجرای دستورات پزشک

۹- اعلام وضعیت اورژانسی افراد به پزشک انکال و هماهنگی برای پذیرش بیمارستانی

تبصره: مسول هماهنگی و اطلاع رسانی موارد اورژانسی به پزشک، بهیار یا پرستار شیفت می باشد.

ج: یک نفر کارشناس مددکاری اجتماعی به ازای هر ۱۰۰ نفر بیمار، ترجیحاً دارای آموزش و سابقه کار در حوزه درمان اعتیاد در نوبت کاری صبح، برای ارائه و ثبت خدمات مددکاری حين و بعد از ترخیص از مرکز به منظور:

۱- تماس با خانواده، ارزیابی مددکاری خانواده، توانمند سازی خانواده برای پذیرش معتاد

۲- پیگیری خدمات بعد از ترخیص شامل: حمایت یابی، کاریابی، حرفه‌آموزی پیگیری وضعیت درمان بیمار پس از ترخیص حداقل ماهی یکبار برای اطمینان از ماندگاری در درمان

۳- تهیه گزارش وضعیت ماندگاری افراد در درمان

۴- روانپزشک ۱ نفر هفته ای حداقل یک روز و در نوبت کاری صبح برای ویزیت و ثبت خدمات روانپزشکی مددجویان حداقل ۱ بار در ماه.

۵- کارشناس روانشناسی ترجیحاً دارای آموزش و سابقه کار در حوزه درمان اعتیاد در نوبت کاری صبح ۱ نفر به ازای هر ۲۰۰ بیمار برای ارایه و ثبت خدمات روانشناسی به منظمه

- ۱- ارزیابی روانی اولیه و دوره ای معتاد و ارجاع به روانپزشک در صورت نیاز و مشارکت با روانپزشک در اجرای برنامه درمانی مورد نیاز هر بیمار
- ۲- انجام مصاحبه روانشناسی
- ۳- برنامه ریزی و اجرای برنامه های روانی - اجتماعی
- ۴- کمک به مددکار برای پیگیری ماندگاری افراد در درمان
- ۵: متصدی امور اداری برای تشکیل پرونده، ثبت اطلاعات و گزارش درمان و انجام مکاتبات اداری

ذ: نیروی خدماتی ۳ نفر به منظور انجام خدمات به صورت شبانه روزی

تبصره ۱: مدیر مرکز مجاز است از افراد مقیم حسب شرایط و بر اساس ضوابط برای انجام امور خدماتی استفاده نماید.

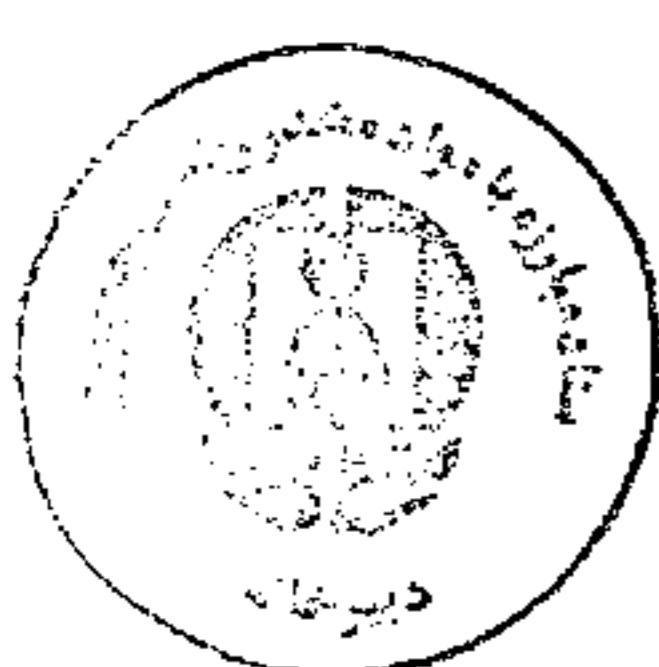
تبصره ۲: تأمین کادر پزشکی از وظایف وزارت بهداشت/دانشگاه علوم پزشکی بوده و حق الزحمه آنها از اعتبارات مربوط به اجرای ماده ۱۶ اصلاحیه قانون اصلاح قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب ۱۳۷۶ (مصوب ۱۳۸۹/۵/۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام) پرداخت می شود.

ج- اقامتگاه

اقامتگاه دارای نگهدارن با تشخیص مسئولین انتظامی و افراد خدماتی اعم از خدمات تغذیه و نظافت می باشد. استفاده از افراد مقیم بلامانع است.

نگهدارن بر اساس ضوابط و حسب تشخیص نیروی انتظامی با شرح وظایف شامل:

- ۱- حراست و حفاظت فیزیکی مرکز، کارکنان و بیماران
- ۲- جستجوی بدنی افراد ارجاع شده
- ۳- ثبت اسامی افراد ارجاع شده از مرکز غربال گری و تحويل آنها از مأمورین نیروی انتظامی
- ۴- هدایت و همراهی افراد ارجاع شده

۵- حفاظت به منظور جلوگیری از خروج غیر قانونی افراد از مرکز

تبصره: مسؤولیت انتقال افراد از واحد غربالگری به مرکز درمان اجباری، تأمین نیروهای نگهبانی و خدماتی و اقامتگاه به عهده نیروی انتظامی خواهد بود و حق الزحمه آنها از اعتبارات مربوط به اجرای ماده ۱۶ اصلاحیه قانون اصلاح قانون مبارزه با موادمخدوش مصوب ۱۳۷۶ (مصوب ۱۳۸۹/۵/۹) مجمع تشخیص مصلحت نظام پرداخت می شود.

ماده ۴ - فرآیند اجرایی:

الف- جمع آوری: جمع آوری افراد واجد شرایط بر اساس تعریف در ماده یک این دستورالعمل بعهده نیروی انتظامی است.

ب- غربالگری: بر اساس بند ز ماده یک این دستورالعمل در واحد غربالگری صورت می گیرد.
معیارهای ارزیابی و ورود به مرکز عبارتند از:

۱- اعتیاد تزریقی

۲- معتادان بی خانمان

۳- نداشتن بیماریهای شدید روانی و یا بیماری جسمی که نیاز فوری به مداخلات پزشکی و تخصصی داشته باشد.

۴- دارا بودن سن ۱۷ تا ۶۵ سال

افراد زیر نباید در زمرة جمع آوری قرار گیرند:

۱- افراد زیر ۱۷ و بالای ۶۵ سال

۲- مدرک مستند مبنی بر کارت اشتغال یا تحصیل

۳- به همراه داشتن برگه یا کارت معتبر مراجعه به مراکز درمانی مجاز که نشان دهنده آن باشد که فرد تحت پوشش خدمات یکی از مراکز درمانی سوئمصرف مواد مجاز قرار دارد.

۴- اعتیادهای غیرتزریقی

۵- داشتن بیماری شدید جسمی، روانی یا مسری (عفونی) و همچنین معلولان جسمی یا ذهنی که قادر به انجام کارهای روزمره (به تنها یی) نباشند.

۶- افراد دارای خانواده که مراقبت وی را بپذیرند.

۷- مصرف کنندگان مواد غیرافیونی.

۸- زنان

۹- گواهی پزشک مبنی بر مصرف قانونی و مجاز مواد قانونی مثل متادون و پتیدین برای سایر بیماریها مانند سرطانها و دردها

تصویره ۱: زمان فعالیت مرکز غربالگری از ساعت ۸/۵ صبح الی ۴ بعداز ظهر می باشد.

تصویره ۲: تحويل افراد بر اساس لیستی خواهد بود که مأمور مسؤول جمع آوری به نگهبان مرکز غربالگری ارائه خواهد کرد.

تصویره ۳: سوابق افراد غربال شده در واحد غربالگری نگهداری می شود.

تصویره ۴: انتقال افراد غربال شده به «مرکز درمان اجباری» بر اساس لیست تنظیمی و مهمور به مهر پزشک مرکز غربالگری به عهده نیروی انتظامی است.

ج - اداره مرکز درمان اجباری:

۱- مرکز زیرنظر ((کمیته هماهنگی مرکز)) اداره خواهد شد.

۲- کمیته مذکور یک نفر فرد واجد شرایط را به عنوان مدیر مرکز انتخاب می نماید.

۳- صدور ابلاغ مدیر توسط رئیس شورای هماهنگی استان خواهد بود.

۴- پرداخت حقوق و مزایای مدیر مرکز درمان اجباری از طریق شورای هماهنگی و از محل اعتبارات دبیرخانه ستاد مبارزه با مواد مخدر خواهد بود.

۵- مرکز اقامتی صرفاً مجاز به پذیرش افرادی است که از سوی واحد غربالگری وار چشم طبق نیروی انتظامی و بر اساس فهرست مهمور به مهر پزشک واحد غربالگری، ارجاع می شوند.

۶- پذیرش و ارجاع در واحد غربالگری بر اساس الگوریتم پروتکل ابلاغی می باشد.

۵- وظایف مدیر مرکز درمان اجباری:

- ۱- نظارت بر حسن اجرای کلیه امور اجرایی و درمانی مرکز، برنامه های روزانه و پیگیری مراجعات بر اساس مصوبات کمیته هماهنگی
- ۲- نظارت بر حسن اجرای مقررات و بخشنامه های صادره ، تهیه و ارائه گزارشات مرتب به شوراهی هماهنگی مبارزه با موادمخدر استان
- ۳- ایجاد هماهنگی لازم بین واحدها و بخش‌های مختلف مرکز اقامتی و تشکیل جلسات
- ۴- برگزاری جلسات دوره‌ای با مراجع ذی صلاح جهت ارتقاء هماهنگی میان بخش درمانی و انتظامی، قضایی و حمایتی و مشارکت مردمی.
- ۵- انجام و امضاء مکاتبات اداری

ه- فرآیند درمان: در مرکز درمان اجباری منطبق با پروتکل ابلاغی و شامل این مراحل می باشد:

- ۱- ثبت مشخصات شناسنامه ای و تشکیل پرونده طبق فرم تأیید شده منضم به تصویر بیمار (کارت هوشمند درمان)
- ۲- بهداشت فردی شامل دوش گرفتن - اصلاح و تعویض لباس
- ۳- ارزیابی طبی و برنامه ریزی طرح درمان سوء مصرف مواد
- ۴- مراقبت های بهداشتی اولیه شامل درمان عفونت ها و شپش و گال و ... نمونه گیری برای HIV ، هپاتیت و سل
- ۵- اسکان در بخش استراحتگاه و تحويل لوازم شخصی (لباس و صابون - حolle - مسواک - دستمال و سطله) و پخته

۷- شروع درمان

مرکز درمان اجباری موظف است:

- ۱- محیطی سالم، عاری از مواد و ایمن برای اقامت افراد مبتلا به اختلالات مصرف مواد فراهم نماید تا با استفاده از امکانات تشخیصی، بهداشتی و درمانی مراقبتهای بهداشتی مناسب و درمانهای اختصاصی سوءصرف مواد بصورت شبانه روزی برای مراجعین تامین گردد.
 - ۲- برنامه ترخیص معتادان بیخانمان را تدوین نماید به نحوی که کلیه امکانات لازم برای درمان بیماران پس از ترخیص، حمایتهای لازم برای اسکان و استغال و نحوه نظارت بر تداوم درمان توسط نهادهای قضایی و انتظامی در آن پیش بینی شده باشد.
 - ۳- ترتیبی اتخاذ نماید تا در صورت نیاز به اعزام افراد مقیم به مراکز بیمارستانی دسترسی به وسیله نقلیه مناسب فراهم باشد.
 - ۴- هماهنگی اولیه با نزدیکترین بیمارستان و یا بیمارستانهای واجد شرایط که حداقل دارای بخش های داخلی، جراحی و اورژانس باشند را برای پذیرش و اقدامات مورد نیاز اورژانسی انجام دهد بصورتیکه به هیچ عنوان در پذیرش افراد خللی ایجاد نگردد.
- تصویر: کلیه هزینه های درمانی بیماران ارجاع شده به مراکز درمانی و بیمارستانها از محل اعتبارات مرکز درمان اجباری پرداخت می گردد.

و - ارزیابی درمان و ترخیص:

با توجه به این که هدف این مرکز درمان اجباری ، درمان مؤثر بیماران ارجاع شده با استفاده از الزامات قانونی می باشد، مدت زمان نگهداری و درمان افراد در مرکز براساس نیازهای درمانی افراد به تشخیص تیم درمانگر و حداکثر به مدت پیش بینی شده در قانون می باشد. پس از

ارزیابی تیم درمانگر و تشخیص اینکه بیمار می‌تواند در خارج از مرکز به درمان ادامه دهد.

بیمار با معرفی نامه به یک مرکز مجاز جمهت ادامه درمان ترجیح و ارجاع می‌گردد.

تصویره ۱: در صورتی که پس از طی دوره سه ماهه اول به تشخیص تیم درمانگر برای تکمیل

درمان لازم باشد مدت زمان اقامت یک بیمار در مرکز حداکثر به مدت یک دوره سه ماهه

دیگر تمدید شود، تصمیم اتخاذ شده در پرونده بیمار ثبت و مراتب از طریق مرکز به اطلاع

مرجع قضایی ذیربسط رسانده می‌شود.

تصویره ۲: نگهداری بیماران در مرکز بیشتر از حداکثر قانونی پیش بینی شده (۲ دوره سه ماهه)

تنها بر نیازهای درمانی و پس از کسب مجوز از مرجع قانونی ممکن است. بدینهی است

بیمار باید همچنان معیارهای حضور در مرکز را داشته باشد.

تصویره ۳: در هر زمان طی دوره درمانی که خانواده یا سوپرست بیمار نگهداری و درمان بیمار را

متقبل شوند تیم درمانی می‌تواند با درنظر گرفتن مصالح درمانی بیمار و پس از بررسی شرایط

خانواده و سوپرست بیمار و اخذ تعهدات لازم، مسئولیت ادامه درمان را در سایر مراکز واجد

شرایط و مجاز به ایشان واگذار نماید. در این شرایط مراتب به مرجع قضایی اطلاع داده می‌

شود و سوپرست بیمار موظف است روند درمان بیمار را با برنامه‌ای که تیم درمانی مشخص

می‌کند، طی مدت تعیین شده به مرکز درمان اجباری گزارش نماید. مرکز موظف است برنامه

درمانی و تکالیف پس از خروج بیمار را تعیین و اجرای آن توسط بیمار را پیگیری نماید.

تصویره ۴: بیمارانی که به دلیل ابتلا به بیماری شدید جسمی یا روانی معیار ادامه درمان در مرکز

را از دست می‌دهند باید به مراکز درمانی تخصصی مربوطه ارجاع شوند. بازگشت مجدد بیمار

به مرکز پس از تکمیل درمان در مراکز درمانی یاد شده مستلزم تایید آن مراکز، ارزیابی مجدد

بیمار توسط تیم درمانی مرکز درمان اجباری است و در صورت نداشتن شرایط بازگشت به

مرکز مراتب باید به مرجع قضایی اطلاع داده شود.

تبصره ۵: در صورتی که بیمار برای به عهده گرفتن مسئولیت درمان خود اظهار تمایل کند تیم درمانگر باید شرایط بیمار را بررسی کند و در صورت احراز صلاحیت بیمار پس از اخذ تعهدات لازم، مشخص کردن برنامه درمانی و تکالیف بعد از خروج، وی را به مرکز درمانی مورد نظر و مجاز ارجاع دهد و مراتب را به مرجع قضایی اطلاع دهد. بیمار موظف است روند درمان و انجام تکالیف بعد از خروج خود را به نحوی که مرکز درمان اجباری تعیین می کند، به مرکز گزارش و طبق آیین نامه تکالیف بعد از خروج عمل نماید. مرکز درمان اجباری موظف به نظارت بر روند درمان بیمار و اجرای آیین نامه تکالیف بعد از خروج توسط وی می باشد

ماده ۵ – تکالیف بعد از خروج : براساس دستورالعمل/آئین نامه تکالیف بعد از خروج موضوع تبصره ۱ ماده ۱۶ خواهد بود.

ماده ۶ – نظارت و رسیدگی به تخلفات:

با توجه به اینکه عملیات اجرایی یک کار گروهی است که سازمان های متعددی درگیر آن هستند بهترین شکل نظارت، نظارت جمعی و بهره گیری از نظارت عمومی با اعتماد بر آگاهی مردم است. مسئولیت نظارت بر عهده "کمیته هماهنگی مرکز" و کمیته نظارت استانی و کشوری خواهد بود.

وظایف کمیته هماهنگی :

- ۱ - موافقت با بهره برداری از مراکز اقامتی درمان اجباری پس از تأیید انطباق مرکز با ضوابط این دستورالعمل
- ۲ - نظارت بر حسن اجرای فعالیت ها و اجرای اصلاحات لازم حسب مورد
- ۳ - رسیدگی به شکایات و تخلفات
- ۴ - نظارت بر عملکرد مدیر مرکز درمان اجباری و در صورت لزوم عزل مدیر

۵- هماهنگی های لازم بمنظور فراهم آوردن محیطی ایمن برای ارائه خدمات طراحی شده

۶- هماهنگی میان کلیه سازمانهای دولتی و گروههای غیردولتی مداخله کننده در درمان و بازتوانی

ماده ۷- پایش و ارزشیابی

به عنوان یک مداخله تضمین کیفیت، پایش و ارزشیابی مراقبت های درمان اجباری ضروری می باشد. از این رو اداره کل درمان و حمایت های اجتماعی ستاد موظف است با بهره گیری از توان تخصصی کارشناسان امر نسبت به پایش و ارزشیابی برنامه حداقل یکسال پس از اجرا و سپس حداقل هر دو سال یکبار اقدام و گزارش آن را به مراجع ذیصلاح اعلام نماید.

تصریح: تأمین اعتبار لازم برای انجام پایش و ارزشیابی از محل اعتبارات دبیرخانه ستاد مبارزه با موادمخدر در اولویت می باشد.

این دستورالعمل در یک مقدمه، هفت ماده و ۲۳ بند و ۱۹ تبصره و در ۲۰ صفحه تدوین و در تاریخ ۱۳۸۹/۱۲/۱۲ نهایی و در تاریخ ۱۳۹۰/۳/۳ ابلاغ می گردد. رعایت کامل این دستورالعمل الزامی و مسؤول حسن انجام آن در هر استان بالاترین مقام دانشگاه علوم پزشکی، نیروی انتظامی، شورای هماهنگی و سازمان بهزیستی استان می باشد.

مصطفی محمد نجار

وزیر کشور و دبیر کل ستاد مبارزه با موادمخدر

